

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

вул. Пирогова, 29, м. Вінниця, 21018, тел./факс (0432)55-80-00, (0432)55-80-06 ел.пошта : inbox@vn.arbitr.gov.ua

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ РІШЕННЯ

"11" квітня 2019 р.

Справа № 902/67/19

Господарський суд Вінницької області у складу судді **Маслія І.В.**, при секретарі судового засідання Василеній Н.О.

За участю представників сторін:

позивача: Саюка Бориса Олександровича, ордер про надання правової допомоги ВН №075568 від 30.01.19; посвідчення адвоката №000262 від 10.08.2018 р.;

позивача Головчука Віталія Анатолійовича, довіреність №б/н від 29.01.2019 р. дійсна до 28.01.2022 р.; посвідчення адвоката на підставі Свідництва про право на заняття адвокатською діяльністю №629 від 26.01.2009 р.

відповідачів: Мишковської Тетяни Миколаївни ордери ВН № 1033070, ВН №103306, ВН №103308, свідоцтво на зайняття адвокатською діяльністю серії ВН № 000264;

відповідач 3: Воловодюк Володимир Володимирович паспорт /.../ виданий /.../ 3 р,

присутня Дацкова Тетяна Вікторівна, паспорт громадянина України №.../...

розглянувши у відкритому судовому засіданні у приміщенні суду матеріали справи **за позовом:** Приватного підприємства "Вінастеріск" (вул. 1-го Травня, 38, м. Хмільник, Вінницька обл., 22000)

до: Громадської організації "Медіа центр "Власно" (вул. Ватутіна, 19, м. Вінниця, 21011)

до: Громадської організації "Вінницька інформаційна платформа "Власно" (вул. Театральна, 14, кім 419, м. Вінниця, 21050)

до: Фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича (пров. Вересневий, 20А, садовничий масив "Молодіжний", с. Аграномічне, Вінницький район, Вінницька обл., 23227)

про припинення розповсюдження та спростування недостовірної інформації, відшкодування 120000 грн. моральної шкоди

ВСТАНОВИВ:

Приватне підприємство "Вінастеріск" звернулось до суду з позовом до Громадської організації "Медіа центр "Власно", до Громадської організації "Вінницька інформаційна платформа "Власно" та до Фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича в якому просить:

- визнати недостовірною інформацію, що була поширена 11.01.2019 р. на веб-сайті www.vlasno.info;

*3*1478539*1*0*

- припинити розповсюдження опублікованого 11.01.2019 р. на веб-сайті www.vlasno.info матеріалу шляхом його вилучення з веб-сайту;

- зобов'язати відповідачів спростувати недостовірну інформацію опубліковану 11.01.2019 р. на веб-сайті www.vlasno.info, шляхом розміщення на веб-сайті www.vlasno.info, у рубриці "Надзвичайні події" на строк, який дорівнює строку розміщення недостовірної інформації, спростування недостовірної інформації;

- стягнути з відповідачів на користь позивача моральну шкоду у розмірі 40000,00 грн. з кожного.

Ухвалою суду від 04.02.2019 за вказаним позовом відкрито провадження у справі №902/67/19 за правилами загального позовного провадження та призначено підготовче засідання на 18.02.2019, з наданням сторонам строку до 15.02.2019 для надання відзиву, відповіді на відзив та пояснень.

Одночасно з позовною заявою Приватне підприємство "Вінастеріск" подало клопотання про витребування у Товариства з обмеженою відповідальністю "Хостінг Україна" інформацію про особу власника веб-сайту зареєстрованого за доменним іменем www.vlasno.info станом на 11.01.2019 р.; данні про замовника послуг хостингу за вказаним веб-сайтом станом на 11.01.2019 року; інформацію про дії щодо перереєстрації вказаного доменного імені, якщо такі вчинялись після 11.01.2019 р.

Ухвалою від 04.02.2019 задоволено клопотання Приватного підприємства "Вінастеріск" та витребувано у Товариства з обмеженою відповідальністю "Хостінг Україна" вище зазначену інформацію.

Ухвалою від 18.02.2019 підготовче засідання відкладено на 13.03.2019 з підстав викладених в ухвалі.

18.02.2019 до суду від Товариства з обмеженою відповідальністю "Хостінг Україна" надійшло повідомлення №2125 від 12.02.2019 в якому надано інформацію про особу власника веб-сайту зареєстрованого за доменним іменем www.vlasno.info станом на 11.01.2019 р.

18.02.2019 до суду від відповідачів 1,2,3 надійшли відзиви на позовну заяву, в яких останні зазначають про відсутність в матеріалах позовної заяви доказів того що інформація щодо позивача є недостовірною, а також не надано жодного підтверджуючого документа щодо заподіяння позивачу моральної шкоди.

07.03.2019 від позивача до суду надійшли відповіді на відзиви відповідачів.

13.03.2019 в судовому засіданні представником відповідачів надано заперечення на відповідь на відзиви.

В судових засіданнях 13.03.2019 та 21.03.2019 оголошувались перерви в підготовчому засіданні до 21.03.2019 та до 04.04.2019.

04.04.2019 в судовому засіданні представником відповідачів подано обопільно підписану учасниками судового процесу заяву про перехід до розгляду по суті в цей же день після закінчення підготовчого провадження. Судом прийнята дана заява, закрито підготовче провадження, розпочато розгляд справи по суті та оголошено перерву до 11.04.2019.

На визначену судом дату з'явилися представники сторін.

Представники позивача підтримали позовні вимоги в повному обсязі та просили суд задовольнити їх з підстав викладених у позовній заяві та відповіді на відзиви.

Представник відповідачів та відповідач 3 позовні вимоги не визнали та просили суд відмовити в задоволенні позову з підстав викладених у відзивах та запереченні на відповідь на відзив.

Відповідно до ст. 219 Господарського процесуального кодексу України, рішення у даній справі прийнято у нарадчій кімнаті.

Після виходу суду з нарадчої кімнати, у судовому засіданні 11.04.2019 судом проголошено вступну та резолютивну частину рішення та повідомлено, що повне рішення буде складено у термін, передбачений ч. 6 ст. 233 ГПК України.

Розглянувши подані документи і матеріали, заслухавши пояснення представників сторін, з'ясувавши фактичні обставини на яких ґрунтується позов, оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті судом встановлено наступне.

11 січня 2019 року об 20 год. 03 хв. на веб-сайті www.vlasno.info опубліковано матеріал під заголовком «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали».

У вказаному матеріалі було розміщено наступну інформацію:

«У місті Хмільник Вінницької області інтернет-провайдер надавав доступ користувачам до мережі Інтернет. Серед запропонованих абонентам були і заборонені для трансляції на території України російські телеканали, зокрема «RussiaToday». На вилучене майно ухвалою суду накладений арешт, втім, провайдер вимагає повернути обладнання, передає Vlasno.info.

Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику Вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізнались ще навесні 2018 року. І лише в грудні 2018-го у приватному підприємстві «Вінастеріск» поліція та прокуратура провели обшуки, вилучивши сервер та жорсткі диски.

Як з'ясували правоохоронці, провайдер без відповідної ліцензії Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення ретранслював кілька українських телеканалів. При цьому не уклавши із ними відповідних угод. Збитки для українських мовників склали кількасот тисяч гривень.

«За допомогою технічного обладнання незаконно розповсюджують програми мовлення (прайлисти доступу за технологією інтернет-телебачення), у тому числі під логотипом «Футбол 1», «Футбол 2» українських товариств-правовласників ТОВ «ТРК Україна» та інших без їх згоди», - йдеться у матеріалах кримінального провадження.

Кримінальне провадження відкрили за фактом порушення авторського права та інших суміжних прав, наклали арешт на вилучене майно та скерували його на експертизу.

Це рішення суду провайдер оскаржував у апеляційній інстанції з вимогою повернути їм майно. Мовляв, їхні співробітники залишилися без робочих місць, порушуються права клієнтів провайдера на отримання послуг.

- Два наші співробітники просто не можуть обслуговувати клієнтів, бо правоохоронці під час обшуку просто викрали їхні робочі місця. Ретрансляцію ми не здійснювали, оскільки є всього лиш посередниками між користувачем та відповідним ресурсом. Все те ж можна робити використовуючи іншого оператора мобільного зв'язку. А потоки ми не маємо ні можливості, ні права змінювати, - наголошував у суді директор приватного підприємства «Вінастеріск».

Прокурор на томість наголошував, що вилучене майно вже визнане речовими доказами та скероване на експертизу. Відтак, його арешт є виправданим.

Суд залишив апеляційну скаргу інтернет-провайдера без розгляду, а вилучене майно арештованим.

Санкція інкримінованої статті – штраф, позбавлення волі або позбавлення права займатися певною діяльністю.»

gromadske.ua, Оприся Восьмирук

(загально відкритий режим доступу до статті:
http://vlasno.info/nadzvichajni-podiji/5/kriminal/item/28202-yak-u-kurortnomu-mistechku-na-vinnychch?fbclid=IwAR0UpxBBnfJVA_uD2GMn8XZmf6YC8dU29oMsUBeb_22b_i6WkGDcFFBv9U)

Згідно інформації наданої ТОВ «Хостінг Україна», товариством надаються послуги з реєстрації доменного імені «vlasno.info» та хостингу для веб-сайту

«vlasno.info» на підставі реєстрації споживача послуг на веб-сайті Товариства, що означає прийняттям ним умов Договору, а також на підставі відповідної оплати за такі послуги. Товариство має право розкривати інформацію про споживачів послуг, зокрема, якщо розкриття такої інформації необхідно для дотримання будь-яких чинних законів, постанов, вимог юридичного процесу або дійсного запиту державних органів. Відповідно з цим Товариство надає всю наявну інформацію про споживача послуги з реєстрації доменного імені «vlasno.info» та хостингу для веб-сайту «vlasno.info» (дані наведені у тій формі, в якій вони подавалися для реєстрації): - ПІБ: ФОП Воловодюк Володимир Володимирович; - Адреса: 21021, м. Вінниця, вул. Космонавтів, буд. 19, кв.8, крім того зазначено контактний телефон та контактний e-mail, іншими даними щодо особи вищезазначеного споживача послуг Товариство не володіє.

Як зазначено позивачем в позовній заяві, в тексті опублікованого матеріалу згадується ПП "Вінастеріск" таким чином, вказана інформація безпосередньо стосується позивача.

Заголовок статті «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення трансливали» та самі матеріал в частині: « ... Серед запропонованих абонентам були і заборонені для трансляції на території України російські телеканали, зокрема «RussiaToday». Про трансляцію «RussiaToday» у Хмельнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще навесні 2018 року.

Як з'ясували правоохоронці, провайдер без відповідної ліцензії Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення ретранслював кілька українських телеканалів. При цьому не уклавши із ними відповідних угод. Збитки для українських мовників склали кількাসот тисяч гривень.

«За допомогою технічного обладнання незаконно розповсюджують програми мовлення (плейлисти доступу за технологією інтернет-телебачення), у тому числі під логотипом «Футбол 1», «Футбол 2» українських товариств-правовласників ТОВ «ТРК Україна» та інших без їх згоди», - йдеться у матеріалах кримінального провадження», містять інформацію, яка є недостовірною та порушує особисті немайнові права позивача, шкодить його діловій репутації.

З огляду на це позивач просить суд:

- Визнати недостовірною інформацію, що була поширена 11 січня 2019 року об 20 год. 03 хв., громадською організацією «Медіа центр «Власно» та громадською організацією «Вінницька інформаційна платформа «Власно», на веб-сайті www.vlasno.info, щодо приватного підприємства «Вінастеріск», під заголовком «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення трансливали», в частині: «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення трансливали.

.. . Серед запропонованих абонентам були і заборонені для трансляції на території України російські телеканали, зокрема «RussiaToday».

Про трансляцію «RussiaToday» у Хмельнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще навесні 2018 року.

Як з'ясували правоохоронці, провайдер без відповідно і ліцензії Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення ретранслював кілька українських телеканалів. При цьому не уклавши із ними відповідних угод. Збитки для українських мовників склали кількасот тисяч гривень.

«За допомогою технічного обладнання незаконно розповсюджують програми мовлення (плейлисти доступу за технологією інтернет-телебачення), у тому числі під логотипом «Футбол 1», «Футбол 2» українських товариств-правовласників ТОВ «ТРК Україна» та інших без їх згоди», - йдеться у матеріалах кримінального провадження».

- Зобов'язати громадську організацію «Медіа центр «Власно», громадську організацію «Вінницька інформаційна платформа «Власно», фізичну особу-підприємця

Воловодюк Володимир Володимирович припинити розповсюдження опубліковано 11 січня 2019 року об 20 год. 03 хв., на веб-сайті www.vlasno.info, матеріалу під заголовком «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали», шляхом вилучення вказаного опублікованого матеріалу з веб-сайту www.vlasno.info.

- Зобов'язати громадську організацію «Медіа центр «Власно», громадську організацію «Вінницька інформаційна платформа «Власно», фізичну особу-підприємця Воловодюк Володимир Володимирович спростувати недостовірну інформацію опубліковану 11 січня 2019 року об 20 год. 03 хв., на веб-сайті www.vlasno.info, в матеріалі під заголовком «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали», шляхом розміщення на веб-сайті www.vlasno.info, у рубриці «Надзвичайні події», на строк, який дорівнює строку розміщення недостовірної інформації, наступного тексту спростування недостовірної інформації:

«Опублікований 11 січня 2019 року об 20 год. 03 хв. матеріал під заголовком «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали» в частині: «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали».

... Серед запропонованих абонентам були і заборонені для трансляції на території України російські телеканали, зокрема «RussiaToday».

Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще навесні 2018 року.

Як з'ясували правоохоронці, провайдер без відповідної ліцензії Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення ретранслював кілька українських телеканалів. При цьому не уклавши із ними відповідних угод. Збитки для українських мовників склали кількасот тисяч гривень.

«За допомогою технічного обладнання незаконно розповсюджують програми мовлення (плейлисти доступу за технологією інтернет-телебачення), у тому числі під логотипом «Футбол 1», «Футбол 2» українських товариств-правовласників ТОВ «ТРК Україна» та інших без їх згоди», - йдеться у матеріалах кримінального провадження» не відповідає дійсності та викладений неправдиво.».

- Стягнути з громадської організації «Медіа центр «Власно», громадської організації «Вінницька інформаційна платформа «Власно», фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича на користь приватного підприємства «Вінастеріск» моральну шкоду у розмірі 40000 (сорок тисяч) грн. 00 коп. з кожного.

- Стягнути з громадської організації «Медіа центр «Власно», громадської організації «Вінницька інформаційна платформа «Власно», фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича на користь приватного підприємства «Вінастеріск» документально підтверджені судові витрати.

Відповідачі у відзивах та запереченні зазначили наступне, підставою для розміщення відповідачем спірної інформації були сайт СБУ <https://ssu.gov.ua/ua/news/1/category/21/view/5546#>, Єдиний державний реєстр судових рішень revestr.court.gov.ua, сайт Вінницького апеляційного суду <https://vna.court.gov.ua/sud4801/pres-centr/news/623510>. Станом на дату розміщення спірної інформації відповідачам не відомі були відомості, які спростовують інформацію на сайті СБУ, Вінницького апеляційного суду та реєстру судових рішень, також і матеріали справи (позовна заява чи відповідь на відзив) не містять відомості, що підтверджують недостовірність такої інформації. В даному випадку має місце поширення інформації, яка міститься в рішеннях суду та стала відома в процесі розгляду справ щодо арешту майна позивача в рамках досудового розслідування. З огляду на це просять суд відмовити приватному підприємству «Вінастеріск» до Громадської організації «Медіа Центр «Власно», Громадської організації «Вінницька інформаційна платформа «Власно» та ФОП Воловодюка В.В. у позові про припинення розповсюдження та

спростування недостовірної інформації, відшкодування 120000 грн. моральної шкоди.

Оцінюючи подані сторонами докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, та враховуючи, що кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається, як на підставу своїх вимог і заперечень, суд дійшов наступного висновку.

Відповідно до ст. 94 ЦК України юридична особа має право на недоторканність її ділової репутації, на таємницю кореспонденції, на інформацію та інші особисті немайнові права, які можуть їй належати. Особисті немайнові права юридичної особи захищаються відповідно до глави 3 цього Кодексу.

Відповідно до ст. 277 ЦК України фізична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї та (або) членів її сім'ї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації. Спростування недостовірної інформації здійснюється особою, яка поширила інформацію. Спростування недостовірної інформації здійснюється незалежно від вини особи, яка її поширила. Спростування недостовірної інформації здійснюється у такий же спосіб, у який вона була поширена.

При цьому за змістом приписів статті 91 ЦК України юридична особа здатна мати такі ж цивільні права та обов'язки (цивільну правоздатність), як і фізична особа, крім тих, які за своєю природою можуть належати лише людині.

Так, право на спростування недостовірної інформації, передбачене статтею 277 ЦК, належить не лише фізичним, але й юридичним особам у передбачених законом випадках, у тому числі як спосіб судового захисту проти поширення інформації, що шкодить діловій репутації господарюючого суб'єкта (підприємця).

Згідно з п. 5 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 № 1 "Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи" вбачається, що відповідно до статей 94, 277 ЦК України фізична чи юридична особа, особисті немайнові права якої порушено внаслідок поширення про неї недостовірної інформації, має право на відповідь, а також на спростування цієї інформації.

Відповідно до ч. 1 ст. 200 Цивільного кодексу України та ст. 1 Закону України "Про інформацію", інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Таким чином, інформацією є, зокрема, документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що мали або мають місце у суспільстві, державі та навколишньому середовищі.

Недостовірною вважається інформація, яка не відповідає дійсності або викладена неправдиво, тобто, містить відомості про події та явища, яких не існувало взагалі або які існували, але відомості про них не відповідають дійсності (неповні або перекручені).

Статтею 4 Закону України "Про інформацію" встановлено, що суб'єктами інформаційних відносин є: фізичні особи; юридичні особи; об'єднання громадян; суб'єкти владних повноважень, а об'єктом інформаційних відносин є інформація.

Як визначено статтею 5 Закону України "Про інформацію", кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів. Реалізація права на інформацію не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Частиною 1 статті 7 Закону України "Про інформацію" визначено, що право на інформацію охороняється законом. Держава гарантує всім суб'єктам інформаційних відносин рівні права і можливості доступу до інформації.

Згідно з частиною 2 наведеної статті визначено, що ніхто не може обмежувати права особи у виборі форм і джерел одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом. Суб'єкт інформаційних відносин може вимагати усунення будь-яких порушень його права на інформацію.

При цьому, за приписами ст. 30 Закону України «Про інформацію» ніхто не може бути притягнутий до відповідальності за висловлення оціночних суджень.

Згідно зі ст. 34 Конституції України, кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань. Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір.

Разом з тим, ст. 32 Конституції України встановлено, зокрема, що кожному гарантується судовий захист права спростовувати недостовірну інформацію про себе і членів своєї сім'ї та права вимагати вилучення будь-якої інформації, а також право на відшкодування матеріальної і моральної шкоди, завданої збиранням, зберіганням, використанням та поширенням такої недостовірної інформації.

Згідно з п. 12 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 № 1 "Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи" належним відповідачем у разі поширення оспорюваної інформації в мережі Інтернет є автор відповідного інформаційного матеріалу та власник веб-сайта, особи яких позивач повинен установити та зазначити в позовній заяві (п.2 ч. 2 ст.119 ЦПК України). Якщо автор поширеної інформації невідомий або його особу та/чи місце проживання (місцезнаходження) неможливо встановити, а також коли інформація є анонімною і доступ до сайта – вільним, належним відповідачем є власник веб-сайта, на якому розміщено зазначений інформаційний матеріал, оскільки саме він створив технологічну можливість та умови для поширення недостовірної інформації.

Як встановлено судом 11 січня 2019 року об 20 год. 03 хв. на веб-сайті www.vlasno.info опубліковано матеріал під заголовком «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення трансливали» наступного змісту «У місті Хмільник Вінницької області інтернет-провайдер надавав доступ користувачам до мережі Інтернет. Серед запропонованих абонентам були і заборонені для трансляції на території України російські телеканали, зокрема «RussiaToday». На вилучене майно ухвалою суду накладений арешт, втім, провайдер вимагає повернути обладнання, передає Vlasno.info. Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику Вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізнались ще навесні 2018 року. І лише в грудні 2018-го у приватному підприємстві «Вінастеріск» поліція та прокуратура провели обшуки, вилучивши сервер та жорсткі диски. Як з'ясували правоохоронці, провайдер без відповідної ліцензії Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення ретранслював кілька українських телеканалів. При цьому не уклавши із ними відповідних угод. Збитки для українських мовників склали кількасот тисяч гривень. «За допомогою технічного обладнання незаконно розповсюджують програми мовлення (прайлисти доступу за технологією інтернет-телебачення), у тому числі під логотипом «Футбол 1», «Футбол 2» українських товариств-правовласників ТОВ «ТРК Україна» та інших без їх згоди», - йдеться у матеріалах кримінального провадження. Кримінальне провадження відкрили за фактом порушення авторського права та інших суміжних прав, наклавши

арешт на вилучене майно та скерувавши його на експертизу. Це рішення суду провайдер оскаржував у апеляційній інстанції з вимогою повернути їм майно. Мовляв, їхні співробітники залишилися без робочих місць, порушуються права клієнтів провайдера на отримання послуг. - Два наші співробітники просто не можуть обслуговувати клієнтів, бо правоохоронці під час обшуку просто викрали їхні робочі місця. Ретрансляцію ми не здійснювали, оскільки є всього лиш посередниками між користувачем та відповідним ресурсом. Все те ж можна робити використовуючи іншого оператора мобільного зв'язку. А потоки ми не маємо ні можливості, ні права змінювати, - наголошував у суді директор приватного підприємства «Вінастериск». Прокурор на томість наголошував, що вилучене майно вже визнане речовими доказами та скероване на експертизу. Відтак, його арешт є виправданим. Суд залишив апеляційну скаргу інтернет-провайдера без розгляду, а вилучене майно арештованим. Санкція інкримінованої статті – штраф, позбавлення волі або позбавлення права займатися певною діяльністю.».

Дана публікація підписана особою під псевдонімом *gromadske.ua*, *Оприся Восьмирук* і як встановлено судом, під час розгляду справи, це є авторський колектив, а не конкретна особа.

Як зазначалось вище якщо автор поширеної інформації невідомий або його особу та/чи місце проживання (місцезнаходження) неможливо встановити, належним відповідачем є власник веб-сайта, на якому розміщено зазначений інформаційний матеріал.

З огляду на викладене, вимоги позивача щодо Громадської організацією "Медіа центр "Власно" та Громадської організацією "Вінницька інформаційна платформа "Власно" задоволенню не підлягають, оскільки вони не є авторами поширеної інформації та не є власниками веб-сайту, а тому не являються належними відповідачами.

Щодо вимог до Фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича суд зазначає наступне.

Відповідно до п. 15 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 27.02.2009 року № 1 "Про судову практику у справах про захист гідності та честі фізичної особи, а також ділової репутації фізичної та юридичної особи", при розгляді справ зазначеної категорії суди повинні мати на увазі, що юридичним складом правопорушення, наявність якого може бути підставою для задоволення позову, є сукупність таких обставин: а) поширення інформації, тобто доведення її до відома хоча б одній особі у будь-який спосіб; б) поширена інформація стосується певної фізичної чи юридичної особи, тобто позивача; в) поширення недостовірної інформації, тобто такої, яка не відповідає дійсності; г) поширення інформації, що порушує особисті немайнові права, тобто/або завдає шкоди відповідним особистим немайновим благам, або перешкоджає особі повно і своєчасно здійснювати своє особисте немайнове право.

Під поширенням інформації слід розуміти: опублікування її у пресі, передання по радіо, телебаченню чи з використанням інших засобів масової інформації; поширення в мережі Інтернет чи з використанням інших засобів телекомунікаційного зв'язку; викладення в характеристиках, заявах, листах, адресованих іншим особам; повідомлення в публічних виступах, в електронних мережах, а також в іншій формі хоча б одній особі.

Отже, для вирішення спору та прийняття правильного рішення необхідно встановити: - чи мало місце поширення відповідачем інформації; - чи стосувалася поширена інформація позивача; - чи є підстави для визнання поширеної інформації недостовірною тобто такою, що не відповідає дійсності; - чи призвело поширення інформації до порушення особистих немайнових прав позивача.

Відповідно до ст. 42 Закону України «Про засоби масової інформації» редакція, журналіст не несуть відповідальності за публікацію відомостей, які не відповідають дійсності, принижують честь і гідність громадян і організацій, порушують права і законні інтереси громадян або являють собою зловживання свободою діяльності друкованих засобів масової інформації і правами журналіста, якщо: 1) ці відомості одержано від інформаційних агентств або від засновника (співзасновників); 2) вони містяться у відповіді на запит на інформацію, поданий відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації" або у відповіді на звернення, подане відповідно до Закону України "Про звернення громадян" 3) вони є дослівним відтворенням публічних виступів або повідомлень суб'єктів владних повноважень, фізичних та юридичних осіб; 4) вони є дослівним відтворенням матеріалів, опублікованих іншим друкованим засобом масової інформації з посиланням на нього; 5) в них розголошується таємниця, яка спеціально охороняється законом, проте ці відомості не було отримано журналістом незаконним шляхом; 6) законом передбачено звільнення або непрягнення до відповідальності за такі дії.

Як встановлено судом, відповідачем³ не заперечується та обставина, що вищенаведений опублікований матеріал було розміщено саме на веб-сайті останнього.

Крім того судом встановлено, що підставою для розміщення відповідачем³ спірної інформації були сайт СБУ <https://ssu.gov.ua/ua/news/1/category/21/view/5546#>, Єдиний державний реєстр судових рішень reestr.court.gov.ua, сайт Вінницького апеляційного суду <https://vna.court.gov.ua/sud4801/pres-centr/news/623510>.

Зокрема:

«Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали» - даний уривок взято із заголовка статті на сайті СБУ *«СБУ припинила трансляцію на Вінниччині заборонених російських телеканалів»* - <https://ssu.gov.ua/ua/news/1/category/21/view/5546#.D1RhbuIA.dpbs>, опубліковано 08:00, 23-12-2018.

Частина перша даного речення про курортне містечко не несе жодної негативної інформації, а інша частина, про російське телебачення є дослівним відтворенням статті із сайту СБУ.

«У місті Хмільник Вінницької області інтернет-провайдер надавав доступ користувачам до мережі Інтернет» - загальновідома інформація, яку позивач підтвердив у своїй позовній заяві, позивачем не заперечується факт надання послуг із доступу до мережі Інтернет.

«Серед запропонованих абонентам були і заборонені для трансляції на території України російські телеканали, зокрема «RussiaToday». Як з'ясували правоохоронці, провайдер без відповідної ліцензії Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення ретранслював кілька українських телеканалів. При цьому не уклавши із ними відповідних угод. Збитки для українських мовників склали кількасот тисяч гривень.» – опубліковано на сайті СБУ дослівно *«Серед телеканалів, що пропонували глядачам, були заборонені для трансляції на території України російські пропагандистські канали, зокрема «RussiaToday». Оперативники спец служби встановили, що приватне підприємство без відповідної ліцензії Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення надавало своїм абонентам програмну послугу IPTV. Правоохоронці також задокументували ретрансляцію провайдером низки телевізійних каналів без відповідних угод з власниками авторських і суміжних прав. У результаті їм нанесено збитки у розмірі декількох сотень тисяч гривень.»* - отже, дана інформація також є відтворенням статті з сайту СБУ.

«За допомогою технічного обладнання незаконно розповсюджують програми мовлення (прайлисти доступу за технологією інтернет-телебачення), у тому числі під логотипом «Футбол 1», «Футбол 2» українських товариств-правовласників ТОВ «ТРК

Україна» та інших без їх згоди» - дослівний витяг із Ухвали Вінницького міського суду Вінницької області від 28.12.2018 року по справі № 127/33153/18 яка розміщена на сайті Єдиного державного реєстру судових рішень.

З огляду на викладене, вимоги позивача, щодо викладеної вище інформації, як недостовірної, спростовуються наявними в матеріалах справи доказами та є дослівним відтворенням матеріалів, опублікованих іншим друкованим засобом масової інформації, а тому задоволенню не підлягають.

Щодо вимоги позивача про спростування недостовірної інформації «Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику Вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізнались ще навесні 2018 року.» суд зазначає, що в матеріалах справи відсутні докази достовірності такої інформації, з огляду на це судом дана вимога визнається як не достовірною і така що потребує спростуванню. Крім того, на відсутність таких доказів вказав і сам відповідач під час слухання справи.

При наданні оцінки вимогам позивача про відновлення його порушених прав у спосіб, заявлений ним в прохальній частині позовної заяви, суд враховує приписи ч. ч. 5, 7 ст. 277 ЦК України та п. 25 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 1 від 27.02.2009, якими унормовано, що спростування недостовірної інформації здійснюється у такий же спосіб, у який вона була поширена.

Що стосується іншої вимоги позивача про відшкодування моральної шкоди, суд вказує про можливість такого способу захисту прав юридичної особи від поширення недостовірної інформації, відмінного від права на відповідь та спростування недостовірної інформації.

Зазначені вимоги розглядаються у відповідності до загальних підстав щодо відповідальності за заподіяння шкоди.

Разом з тим, суд вказує, що вирішуючи питання про відшкодування моральної шкоди, необхідно враховувати роз'яснення, що містяться в Постанові Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4 «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» (зі змінами та доповненнями).

Крім того, при визначенні розміру моральної шкоди слід виходити із засад справедливості, добросовісності та розумності.

При цьому визначений розмір грошового відшкодування має бути співрозмірний із заподіяною шкодою і не повинен призводити до припинення діяльності засобів масової інформації чи іншого обмеження свободи їх діяльності.

Відповідно до п. 4 ч. 2 ст. 23 ЦК України моральна шкода полягає у приниженні честі та гідності фізичної особи, а також ділової репутації фізичної або юридичної особи, тому вимога про відшкодування моральної шкоди може бути заявлена як самостійно, так і у поєднанні із вимогами про опублікування спростування недостовірної інформації.

Згідно з п. 3 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4 «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди» під моральною шкодою слід розуміти втрати немайнового характеру внаслідок моральних чи фізичних страждань, або інших негативних явищ, заподіяних фізичній чи юридичній особі незаконними діями або бездіяльністю інших осіб.

Під немайною шкодою, заподіяною юридичній особі, слід розуміти втрати немайнового характеру, що настали у зв'язку з приниженням її ділової репутації, посяганням на фірмове найменування, товарний знак, виробничу марку, розголошенням комерційної таємниці, а також вчиненням дій, спрямованих на зниження престижу чи підірив довіри до її діяльності.

Обов'язковому з'ясуванню при вирішенні спору про відшкодування моральної (немайнової) шкоди підлягають: наявність такої шкоди, протиправність діяння її

заподіювача, наявність причинного зв'язку між шкодою і протиправним діянням заподіювача та вини останнього в її заподіянні. Суд, зокрема, повинен з'ясувати, чим підтверджується факт заподіяння позивачеві моральних чи фізичних страждань або втрат немайнового характеру, за яких обставин чи якими діями (бездіяльністю) вони заподіяні, в якій грошовій сумі чи в якій матеріальній формі позивач оцінює заподіяну йому шкоду та з чого він при цьому виходить, а також інші обставини, що мають значення для вирішення спору (п.5 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4).

Відповідно до чинного законодавства моральна шкода може полягати, зокрема: у приниженні честі, гідності, престижу або ділової репутації, моральних переживаннях у зв'язку з ушкодженням здоров'я, у порушенні права власності (в тому числі інтелектуальної), прав, наданих споживачам, інших цивільних прав, у зв'язку з незаконним перебуванням під слідством і судом, у порушенні нормальних життєвих зв'язків через неможливість продовження активного громадського життя, порушенні стосунків з оточуючими людьми, при настанні інших негативних наслідків (п. 3 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 4).

Отже, враховуючи зазначене, з'ясуванню підлягає підтвердження факту заподіяння позивачу моральних чи фізичних страждань або втрат немайнового характеру, за яких обставин чи якими діями (бездіяльністю) вони заподіяні, в якій грошовій сумі чи в якій матеріальній формі позивач оцінює заподіяну йому шкоду та з чого він при цьому виходить, а також інші обставини, що мають значення для вирішення спору.

З досліджених судом матеріалів господарської справи, якими позивач обґрунтовує розмір завданої йому моральної шкоди внаслідок порушення його немайнових прав (ділової репутації) через опублікування відповідачем недостовірної інформації про його господарську діяльність, суд встановив, що позивачем не надано належних та допустимих доказів, які б підтвердили настання для нього втрат немайнового характеру через розміщення відповідачем спірної публікації.

Позивач в позовній заяві зазначив, що в зв'язку з приниженням ділової репутації йому завдана моральна шкода, яка оцінюється у розмірі 120000,00 грн. Для підтвердження розміру заподіяної шкоди, позивач буде звертатися з відповідним клопотанням про призначення судової експертизи для визначення розміру збитків завданих поширенням недостовірної інформації.

В матеріалах справи жодного клопотання про призначення судової експертизи для визначення розміру збитків не міститься.

Відповідно до статей 74 та 77 ЦК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень; обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

Враховуючи вищевикладене, господарський суд вважає вимоги позивача про стягнення з відповідачів моральної шкоди у розмірі 120000,00 грн. необґрунтованими, заявленими в розмірі, який не підтверджено документально, у зв'язку з чим останні є такими, що не підлягають задоволенню.

Що стосується заявлених до стягнення з відповідачів втрат на правову допомогу, які позивач просить йому відшкодувати з огляду на укладений з адвокатом договір про надання правової допомоги №28/12 від 28.12.2018 (з додатковою угодою № 2 від 12.01.2019 до нього), то господарський суд зазначає наступне.

Відповідно до статті 123 ГПК України до витрат, пов'язаних з розглядом справи, належать, зокрема, але не виключно, витрати на професійну правничу допомогу.

За приписами ст. 126 ГПК України визначено, що витрати, пов'язані з правничою допомогою адвоката, несуть сторони, крім випадків надання правничої допомоги за

рахунок держави.

За результатами розгляду справи витрати на професійну правничу допомогу адвоката підлягають розподілу між сторонами разом із іншими судовими витратами.

Для визначення розміру витрат на професійну правничу допомогу з метою розподілу судових витрат учасник справи подає детальний опис робіт (наданих послуг), виконаних адвокатом, та здійснених ним витрат, необхідних для надання правничої допомоги.

У відповідності до ч. 4 вищезазначеної статті ГПК України, розмір витрат на оплату послуг адвоката має бути співмірним із: 1) складністю справи та виконаних адвокатом робіт (наданих послуг); 2) часом, витраченим адвокатом на виконання відповідних робіт (надання послуг); 3) обсягом наданих адвокатом послуг та виконаних робіт; 4) ціною позову та (або) значенням справи для сторони, в тому числі впливом вирішення справи на репутацію сторони або публічним інтересом до справи.

У разі недотримання вимог частини четвертої цієї статті суд може, за клопотанням іншої сторони, зменшити розмір витрат на професійну правничу допомогу адвоката, які підлягають розподілу між сторонами.

Згідно з приписів ч. 6 ст. 126 ГПК України обов'язок доведення неспівмірності витрат покладається на сторону, яка заявляє клопотання про зменшення витрат на оплату правничої допомоги адвоката, які підлягають розподілу між сторонами.

Слід зазначити, що на обґрунтування відшкодування витрат по оплаті послуг адвоката при підготовці даного позову до суду, позивачем було надано копію договору про надання правової допомоги № 28/12 від 28.12.2018, укладеного між Приватним підприємством «Вінастеріск» та Адвокатським бюро «Бориса Саюка», додаткову угоду № 2 від 12.01.2019 до договору про надання правової допомоги № 28/12 від 28.12.2018, розрахунок витрат на професійну правничу допомогу від 08.04.2019, акт виконаних робіт (наданих послуг) від 08.04.2019, копію свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю, копію ордеру серії ВН № 075568 на ведення справи та копію платіжного доручення № 1182 від 09.04.2019.

Оглянувши матеріали справи та оцінивши обсяг послуг, що були надані адвокатом при підготовці ним позову про захист ділової репутації позивача, зважаючи, що відповідачем у даній справі не було подано до суду обґрунтованого клопотання про зменшення витрат на оплату правничої допомоги адвоката у розмірі суми, що є меншою від заявленої позивачем до відшкодування, господарський суд дійшов висновку, що витрати на професійну правничу допомогу у сумі 24273,75 грн по даній справі є обґрунтованими та співрозмірними об'єму наданих і отриманих позивачем юридичних послуг, тому керуючись ч. 4 ст. 129 ГПК України та зважаючи на часткове задоволення заявлених у позові вимог, господарський суд дійшов висновку, що останні підлягають відшкодуванню позивачу пропорційно розміру задоволених позовних вимог на суму 4551,33 грн. (24273,75x25%).

Позивачем в позовній заяві заявлено чотири вимоги, три з яких не майнового характеру і одна майнового, так як в майновій вимозі суд відмовив а немайнові задовольнив лише частину, суд визначив що задоволенню підлягає лише 25 % від заявлених не майнових вимог, з огляду на це сума судового збору, належна до стягнення з відповідача на користь позивача, за результатами розгляду справи у зв'язку із частковим задоволенням судом заявлених позивачем позовних вимог становить 1440,75 грн..

Керуючись ст.ст. 2, 3, 7, 8, 10-15, 18, 42 45, 46, 73, 74, 76-80, 86, 91, 113, 118, 123, 129, 232, 233, 236, 237, 238, 240, 241, 242, 252, 326, 327 Господарського процесуального кодексу України, суд -

УХВАЛИВ:

1. В позові Приватного підприємства "Вінастеріск" до Громадської організації "Медіа центр "Власно" відмовити повністю.

2. В позові Приватного підприємства "Вінастеріск" до Громадської організації "Вінницька інформаційна платформа "Власно" відмовити повністю.

3. Позов Приватного підприємства "Вінастеріск" до Фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича задовольнити частково.

4. Визнати недостовірною інформацію, що була поширена 11 січня 2019 року о 20 год. 03 хв. на веб-сайті www.vlasno.info, щодо приватного підприємства «Вінастеріск», під заголовком: «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали» наступного змісту:

«Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще на весні 2018 року».

5. Зобов'язати Фізичну особу-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича припинити розповсюдження опублікованої 11 січня 2019 року о 20 год. 03 хв. на веб-сайті www.vlasno.info, матеріалу під заголовком: «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали» наступного змісту:

«Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще на весні 2018 року» шляхом вилучення вказаного матеріалу з веб-сайту www.vlasno.info.

6. Зобов'язати Фізичну особу-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича спростувати недостовірну інформацію, опубліковану 11 січня 2019 року о 20 год. 03 хв. на веб-сайті www.vlasno.info, в матеріалі під заголовком: «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали» наступного змісту:

«Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще на весні 2018 року» шляхом розміщення на веб-сайті www.vlasno.info у рубриці надзвичайні події, на строк, який дорівнює строку розміщення недостовірної інформації, наступного тексту спростування недостовірної інформації:

«Опублікований 11 січня 2019 року о 20 год. 03 хв. матеріал під заголовком: «Як у курортному містечку на Вінниччині російське телебачення транслювали» в частині: «Про трансляцію «RussiaToday» у Хмільнику вінницькі СБУшники та кіберполіцейські дізналися ще на весні 2018 року» не відповідає дійсності та викладено не правдиво.

7. В іншій частині позову Приватного підприємства "Вінастеріск" до Фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича про визнання недостовірної інформації, вилучення та спростування інформації, а також щодо стягнення з останнього 40000,00 грн. моральної шкоди, відмовити.

8. Стягнути з Фізичної особи-підприємця Воловодюка Володимира Володимировича (с. Аграномічне, Вінницький район, Вінницька обл., 23227, інд код 2497714459) на користь Приватного підприємства "Вінастеріск"(вул. 1-го Травня, 38, м. Хмільник, Вінницька обл., 22000, код ЄДРПОУ 35542326) 1440,75 грн. витрат пов'язаних із сплатою судового збору та 4551,33 витрат пов'язаних із наданням правової допомоги.

9. Видати наказ після набрання рішенням суду законної сили.

10. Примірник повного судового рішення надіслати сторонам рекомендованим листом з повідомленням про вручення поштового відправлення.

Апеляційна скарга на рішення подається протягом двадцяти днів з дня складання повного судового рішення (ч.1 ст.256 ГПК України).

Рішення набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо скаргу не було подано (ч.1 ст.241 ГПК України).

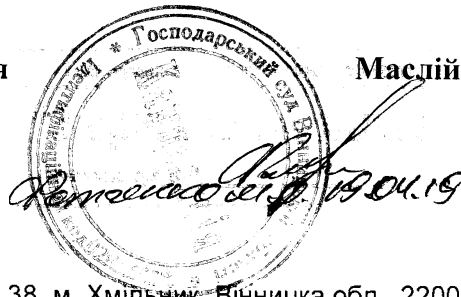
Апеляційна скарга подається безпосередньо до суду апеляційної інстанції (ст.ст. 256, 257 ГПК України). Відповідно до п.17.5 Перехідних положень ГПК України, до

дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні та касаційні скарги подаються учасниками справи до або через відповідні суди, а матеріали справ витребовуються та надсилаються судами за правилами, що діяли до набрання чинності цією редакцією Кодексу.

Повне рішення складено 19 квітня 2019 р.

Суддя

Маслій І.В.

віддрук. прим.:

- 1 - до справи
- 2 - позивачу (вул. 1-го Травня, 38, м. Хмільник, Вінницька обл., 22000)
- 3 - відповідачу 1 (вул. Ватутіна, 19, м. Вінниця, 21011)
- 4 - відповідачу 2 (вул. Театральна, 14, кім 419, м. Вінниця, 21050)
- 5 - відповідачу 3 (пров. Вересневий, 20А, садовничий масив "Молодіжний", с. Аграномічне, Вінницький район, Вінницька обл., 23227)

